

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ครูและสัทกูรูเป็นการส่วนตัว ความเมตตาของพ่อคือ ท่านมาเป็นครูของลูกและสอนลูกและท่านมาเป็นสัทกูรูและพาลูกกลับไปกับท่าน
- คำถาม:** ลูกสัญญาอะไรไว้กับพ่อ หน้าที่ของลูกๆ คืออะไร
- คำตอบ:** ลูกสัญญาไว้ว่า บาบ่า สิ่งใดก็ตามที่เราได้ยินจากท่าน เราจะบอกสิ่งนั้นกับผู้อื่นอย่างแนนอนและทำให้พวกเขาทัดเทียมกับเรา หน้าที่ของเราคือ การสอนทุกคนเหมือนกับที่พ่อสอนเรา เพราะลือคสติปัญญาของเราเวลานี้ได้เปิดขึ้นแล้ว เช่นที่เรากำลังรับสิทธิ์ในมรดกของเรา ท่านเองเดียวกัน เราต้องเต็มไปด้วยความเมตตาและทำให้ผู้อื่นรับสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาได้ด้วยเช่นกัน
- เพลง:** จงรับพรจากแม่และพ่อ

โอม ซานติ เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อส่วนตัว นั่นคือ ลูกกำลังนั่งอยู่ในโรงเรียนกับครู ลูกรู้ว่า ลูกกำลังนั่งอยู่กับสัทกูรูด้วยเช่นกัน เพื่อรับฟังความรู้ ฟังใคร พ่อเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ว่า ท่านมาที่นี้จากอาณาเขตสูงสุด เพื่อให้คำสอนแก่พวกเรา สติปัญญาของลูกติดต่อกับอาณาเขตสูงสุด บ้านที่แสนหวาน แม้ว่าท่านสอนลูกที่นี้ แม่และพ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกส่วนตัว แต่โดยคสติปัญญาของลูก หรือการจดจำระลึกถึงของลูกยังคงไปสู่ดินแดนนิพพาน เราต้องกลับบ้านพร้อมพ่อ จากนั้นเราก็จะไปสู่บ้านของวิชฌ นั่นคือ บ้านและนี่ก็ยังเป็นบ้านด้วยเช่นกัน เราต้องไปสู่ดินแดนของกฤษณะ บ้านของฝ่ายสามี ก่อนอื่น ลูกต้องจดจำพ่อที่ทำให้ลูกมีค่า พ่อแม่ทำให้ลูกสาวมีค่าใช้ไหม เพื่อที่ว่าเมื่อเธอไปยังบ้านฝ่ายสามี เธอจะได้ประกาศชื่อเสียงของพ่อแม่ตนเอง ฝ่ายสามีก็จะพูดว่า เด็กสาวผู้นี้มีคุณสมบัติที่ดีมาก ลูกรู้ว่า เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นการส่วนตัวและกำลังศึกษาเล่าเรียน พ่อทำความเพียรพยายามอย่างมากมายกับลูกๆ นี่คือ ความเมตตาของท่าน หากลูกชายกลายเป็นนักกฎหมายก็จะกล่าวว่าพ่อแม่เลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เขาเป็นอย่างดี แม่และพ่อคือ ผู้สร้างและยังเป็นผู้ให้การชี้นำด้วยเช่นกัน ลูกชายจะผูกพันกับพ่อ ในขณะที่ลูกสาวจะผูกพันกับแม่ เพราะลูกชายจะได้รับมรดกจากพ่อ กุมารีจะไปเป็นแม่ เวลาที่ลูกคือ เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน บราห์มินได้รับการจดจำ มีลูกของประชาบิดาบราห์มาจำนวนมาก ลูกบอกพระบราห์มินเหล่านั้นได้ว่า หากพวกท่านเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ท่านก็จะเป็นลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกๆ ทางกายถือกำเนิดกับพ่อแม่ทางกาย แล้วพวกท่านเกิดจากปากของบราห์มาเมื่อใด พวกเขาไม่อาจบอกลูกได้ ลูกรู้ว่า ในทางปฏิบัติแล้วลูกถูกนำมาเลี้ยงดูผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ซึ่งพบบานาลูกมาเลี้ยงดู ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าทั้งสามท่านเป็นการส่วนตัว ได้แก่ พ่อ ครูและกูรู พ่อสอนเรื่องมารยาทให้แก่ลูกๆ ที่นี้คือ ที่ที่ลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรม เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมเหมือนกับศรிகฤษณะด้วยการเพียรพยายาม ผู้คนไม่รู้ว่า เราได้และกฤษณะเคยเป็นใครในชาติเกิดที่แล้ว ลูกๆ เท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา จากนั้นก็จะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง ผู้เลื่อมใสศรัทธาลูกเรียกว่าเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่มีใครนอกจากพ่อที่จะให้มรดกของการเปลี่ยนจากนายธรรมดามาเป็นนารายณ์แก่ลูก หรือจากขอทานเป็นเจ้าชาย เมื่อบางคนถามลูกว่า ลูกกำลังทำอะไร ให้บอกบุคคลนั้นว่า ฉันกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ลูกแต่ละคนมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่ในสติปัญญา เรา กำลังรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของเราจาก บาบ่า มรดกแห่งสวรรค์คือการมาเป็นลัทธิและนารายณ์ หรือเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงที่นี้ในวิทยาลัยแห่งนี้ ลูกรู้ว่า ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงของโลกใหม่แห่งอนาคต โลกใหม่เรียกว่า ยุคทอง ผู้คนในยุคทองและผู้คนในยุคเหล็กนั้นถึงอย่างไรก็เป็นมนุษย์ มนุษย์คือ ผู้ที่ได้รับความรู้ ความรู้จะไม่ให้แก่สัตว์ มนุษย์เคยมีคุณธรรมที่สูงส่งและพวกเขากลายเป็นปีศาจและเวลานี้กำลังจะมาเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ มีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญา นี่คือ สิ่งที่ย้ายถ่ายที่จะเข้าใจ วงจร 84 ชาติเกิดนั้นสำหรับบารัต ความลับของวงจร 84 ชาติเกิดจะไม่อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น กฤษณะคือ ผู้ที่มีกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง วิชฌคือ รูปรวมของลัทธิและนารายณ์ ในวัยเด็กของพวกเขา พวกเขาคือ เราได้และกฤษณะ อย่างไรก็ตาม กงจักรจะให้กับกฤษณะเท่านั้น พวกเขาไม่เคยแสดงให้เห็นว่า เราได้มีกงจักร แม้แต่ลัทธิพวกเขาก็ไม่แสดงให้เห็นว่ามีกงจักร พวกเขาแสดงให้เห็นนารายณ์และวิชฌมีกงจักร ลัทธิก็รวมอยู่ในนั้น จริงๆ แล้ว ลูกคือ ผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกรู้ว่า ลูกกำลังเล่าเรียนการศึกษาที่น่าอัศจรรย์นี้กับพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ผู้เป็นสัจจะและผู้มีชีวิต ดวงวิญญาณเป็นสัจจะและผู้มีชีวิต ร่างกายไม่อาจถูกเรียกว่าสัจจะและผู้มี

ชีวิต ถึงแม้ว่าทารกในครรภ์ไม่มีชีวิตถึงห้าเดือน แต่ก็ยังเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทุกสิ่งเจริญเติบโต แต่ดวงวิญญาณของมนุษย์นั้นยิ่งใหญ่ มนุษย์ได้รับการยกย่องและพวกเขาก็ถูกประณาม ในหนังสือพิมพ์เขียนไว้ว่า เมื่อรัฐมนตรีอังกฤษไปโบสถ์ เขาได้นำแมวไปด้วย ดูซิว่าแมวได้รับความเคารพมากมายเพียงไร! แม้แต่ลูกก็ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ไปที่นั่นเลย แต่แมวกลับได้รับอนุญาต! ผู้คนจำนวนมากพูดว่า แม้แต่สุนัขก็จดจำพระเจ้า สุนัขเห่าไซ้ไหม ผู้คนเหล่านั้นยังเพียงแต่พูดถึงพระเจ้าด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใด ดังนั้นอะไรคือความแตกต่างระหว่างมนุษย์กับสัตว์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งอย่างยิ่ง เวลานี้ลูกจะได้รับการยกย่องอย่างมากมาย เมื่ออิทธิพลของลูกกระจายออกไปในทางปฏิบัติ พวกเขาจะพูดว่า ไซ้แล้ว! เราต้องไปหาบราห์มากูมารี บราห์มากูมารีและกูมารีคือหลานชายและหลานสาวของชีพบบา มีบาบาผู้เดียวเท่านั้น ลูกถูกสร้างขึ้นผ่านทางมาผู้เดียวและบาบาผู้เดียว ลูกรู้ว่า ลูกคือหลานชายและหลานสาวของชีพบบา ที่นี้ไม่มีเรื่องของความเป็นหนุ่มสาวหรือความชรา ลูกคือหลานของชีพบบาและเป็นลูกหลานของบราห์มา นี่คือบางสิ่งที่ย่ายอย่างยิ่ง นี่คือสกุลบราห์มิน พ่อคือผู้สร้าง ลูกรู้ว่า ลูกของชีพบบาคือผู้ก่อตั้งแรกเริ่มของดินไม้้น บราห์มาผู้นี้กำลังนั่งอยู่ใต้ลำต้น ในยุคบรรจบพบกัน ลูกคือหลานของชีพบบาที่สูงที่สุด ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากท่าน ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ ลูกต้องลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกมี รวมทั้งร่างกายของลูกและอยู่อย่างปราศจากร่าง เวลานี้เราต้องกลับไปหาปูและบ้านที่แสนหวานของเรา เราคือหลานชายและหลานสาวของชีพบบา พ่อก็ยังเป็นสิ่งที่ต้องการด้วยเช่นกัน เราคือบราห์มากูมารีและกูมารีที่แท้จริง เราเป็นหลานของชีวาและเราได้รับมรดกของปู อำนาจในการปกครองโลกเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นอำนาจปกครองที่แท้จริง ลูกจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกไม่ได้หวาดกลัวผู้ใด นั่นเรียกว่าเป็นอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก ไม่มีผู้อื่นอยู่ที่นั่น ลูกจะกลายเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม ผู้ที่ทำตามศาสนาสูงสุดของความไม่รุนแรง บาบอติบายแล้วว่า มีความรุนแรง 2 ประเภท ประเภทหนึ่งคือ ความรุนแรงและอีกประเภทหนึ่งคือ การใช้ดาบของตัณหาราคะ เราเป็นผู้ที่ไม่รุนแรงทั้งสองทาง ไม่มีเรื่องของความรุนแรงในยุคทอง ไม่มีความรุนแรงทางร่างกาย หรือความรุนแรงของกิเลส มีคำกล่าวว่า มีศาสนาเทพสูงสุดของความไม่รุนแรง เราจะมาเป็นสมาชิกของศาสนานั้น เราจะกลายเป็นเทพจากที่เป็นบราห์มิน จากนั้นชื่อของเรา “มนุษย์” ก็ถูกเอาออกไป เราเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพเหมือนกับที่พวกเขาเปลี่ยนเป็นนักกฎหมาย หรือวิศวกร ฯลฯ พวกเขาเองรู้ว่า ตนจะกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร ลูกรู้ว่า ลูกกำลังจะมาเป็นเทพด้วยการศึกษา นี่เป็นเรื่องที่ย่ายอย่างมาก ลูกมีความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ศาสนาที่หลากหลายนี้ผู้อื่นไม่มีความรู้นี้ ลูกรู้ว่า พ่อและครูของลูกมาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อสอนลูกๆ อาณาเขตสูงสุดอยู่สูงขึ้นไปแม้แต่เครื่องบินก็ไปไม่ถึงที่นั่น ดูซิว่า บาบามาโดยไม่มีปีกได้อย่างไรเพื่อสอนพวกเรา! ดังนั้น ลูกจึงควรมีความสุขอย่างมาก บาบาของเราเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดและมาจากที่นั่นเพื่อมาสอนเรา ท่านต้องทำงานรับใช้มากมาย ท่านต้องทำงานรับใช้เพื่อให้ผู้เลื่อมใสศรัทธามีความสุขด้วยเช่นกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่รู้จักพ่อ พ่อรับใช้พวกเขาอย่างมากมาย พ่อยังเติมเต็มความปรารถนาของผู้ที่ทำการกราบไหว้อย่างจริงจังด้วยเช่นกัน ลูกเคยได้รับนิมิตของสิ่งนั้นแล้ว พวกเขานั่งอยู่ที่นั่นทำการกราบไหว้อย่างจริงจังและพูดว่า กฤษณะ ให้นิมิตแก่ฉันด้วยเถิด! พวกเขาทำให้หน้าตาอับแบ้ม เมื่อพวกเขาทำการกราบไหว้บูชาที่จริงจังเช่นนั้น พ่อก็จะประทานนิมิตให้แก่พวกเขา นั่นคือ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้น เวลานี้ พ่อยังเอาใจพวกเขาด้วยเช่นกัน พ่อนั่งอยู่ที่นี้และพูดกับลูกส่วนตัว พ่อสอนลูกๆ แท้จริงแล้ว มีคำพูดของพระเจ้า ไม่มีความสงสัยใดในเรื่องนี้ ในกิตีเยยังเขียนไว้เช่นกันว่า โอ ลูกเอ๋ย พ่อกำลังสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากนายธรรมดาให้เป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาใส่ชื่อของกฤษณะเข้าไป เวลานี้ ดวงวิญญาณของกฤษณะอยู่ในชาติเกิดสุดท้าย เขานั่งอยู่ที่นี้และศึกษาเล่าเรียน ไม่มีการกล่าวว่า พระเจ้ากฤษณะพูด ลูกๆ รู้ว่า อาณาจักรสุริยวงศ์และจันทรวงศ์กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา แน่แน่นอนว่าเราจะทำความเพียรพยายามและรับสิทธิ์ในมรดก บาบาก็เติมเต็มไปด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง ท่านมาและนำพวกเราลูกๆ มาเลี้ยงดู ลูกๆ พูดว่า บาบา ท่านคือผู้เดียวและเราก็คือผู้เดียวกันนั้นที่ได้มาพบกันอีกครั้งหนึ่ง ท่านคือบาบาคนเดิม และเราคือลูกคนเดิมของท่าน เวลานี้ท่านได้มาเพื่อให้โชคแห่งอาณาจักรแก่เรา บาบากำลังสอนพวกเราอีกครั้งหนึ่ง เราเป็นหลานของชีวา ชื่อ “ประชาบิดาบราห์มา” ยังได้รับการประกาศเกียรติคุณด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าผู้สร้างสวรรค์คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นและลูกก็จะได้รับมรดกจากท่าน บราห์มาเองก็ยังได้รับมรดกจากท่านเช่นกัน พ่อกำลังพูดกับลูกๆ บราห์มิน ท่านอติบายให้แก่ลูกชัดเจนมาก! แล้วเหตุใดลูกจึงลืมท่านเล่า ลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของ บาบา บาบาวัดท่านเองได้กลายเป็นครูและสอนลูกๆ เรากำลังศึกษาราชโยคะ เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบแล้วเราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข โลกยุคเหล็กละจะถูกทำลาย เราต้องสังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเช่นที่เราเคยทำในวงจรที่แล้ว เพียงแต่เฝ้ามองว่า ลูกผ่านการสอบได้อย่างไรและการทำลายล้างเกิดขึ้นอย่างไร จงดูว่า ลูกจะเกิดในที่ที่มีชัยชนะอย่างไร จงดูว่า ลูกจะสร้างพระราชวังของตนเองอย่างไร สติปัญญาของลูกสำนึกรู้ว่า ไม่มีดวงวราภาทองคำที่จมลงไปอยู่เบื้องล่างที่จะไพล่ขึ้นมาเบื่องบน พวกเขาพูดว่า เคยมีลังกาทองคำของรารวัน แท้จริงแล้ว ไม่มีสิ่งเช่นนั้น เหล่าเทพคือผู้มีพระราชวังทองคำ พวกเขาไม่ได้อยู่ในเวลานี้

เวลานี้เรือของบาร์ตอปปางแล้ว เวลานี้ลูกช่วยชีวิตทุกคนจากมหาสมุทรแห่งยาพิษ นรก ไม่มีเรื่องของเรือเดินสมุทรใดๆ ลูกๆ ของมหาสมุทรถูกเผาจนตาย ลูกเคยนำเกล็ดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาคะ ลูกเคยสวยงามแล้วก็อยู่อย่างน่าเกลียด ลูกๆ เหล่าเทพของบาร์ตเคยสวยงามอย่างยิ่ง ลูกทั้งหลายคือ ชัยมขุนดร้า (ผู้ที่นำเกล็ดและสวยงาม) ลูกๆ รู้ว่า ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร ชุมนุสทางจิตอื่นๆ ไม่มีพระเจ้า ผู้เป็นพ่อและสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ พ่อที่ไร้ตัวตนต้องเคยเข้ามาในร่างของบางคน ท่านจะมาในฐานะศรัทธาได้อย่างไร ใช่ ดวงวิญญาณของท่านอยู่ที่นั่นใช่ไหม เวลานี้ลือคสตีปัญญาของเราได้เปิดขึ้นแล้ว ลูกรู้ว่า ลูกจะกลายเป็นนายของโลกเพราะบาบา ลูกรับสิทธิ์ในมรดกของตนเอง ลูกคือผู้ที่พูดว่า “มามา บาบา” ดังนั้นลูกจึงต้องทำตามพวกเขาในเรื่องการศึกษาเล่าเรียน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า จงทำตามพ่อ พ่อที่แท้จริงเป็นที่ต้องการ ไม่ใช่พ่อปลอมๆ คานธีก็ยังคงถูกเรียกว่า บาบูจี (พ่อ) แต่เขาไม่ได้ให้มรดกใด นั่นเป็นมรดกที่มีขีดจำกัดจากبابูจีที่มีขีดจำกัด เขาไม่ใช่ผู้ที่ไร้ขีดจำกัด บาบูจีที่ไร้ขีดจำกัดนี้มาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่ล่วงรู้กาลสามเวลาและลูกคือผู้ที่กลายเป็นนายของดินแดนสีขาวดี ลูกควรจะมีความรักมากมายอย่างยิ่งต่อพ่อที่ไร้ขีดจำกัด “ฉันตัดขาดจากคนอื่นๆ และติดต่อกับท่านเท่านั้น” นี่คือการสัญญาของลูกที่ให้แก่พ่อ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายให้แก่ลูกๆ ด้วยความรักอย่างมากมาย ใครจะรู้เรื่องที่วิเศษมาเมื่อใด รักขำขันอันดีคือเมื่อใด และคุณธรรมที่สูงส่งลูกซึมซับอย่างไร ผู้คนศึกษาคัมภีร์และ กิตะ แต่กระนั้นก็ไม่มีใครเข้าใจสิ่งใด ลูกอธิบายทุกสิ่งปากเปล่า ไม่มีเรื่องของคัมภีร์ในสิ่งนี้ พระเจ้านั่งอยู่ที่นั่นและสอนลูกๆ ท่านสอนลูกในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกรับฟังท่าน ส่วนตัว ดังนั้นความซาบซึ้งของลูกจึงขึ้นสูง ความซาบซึ้งไม่ควรจะลดลงไป ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนสิ่งนี้แก่ลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูก บราห์มาภุมารและบราห์มาภุมาริทุกคนกำลังรับฟังท่าน ลูกฟังท่านแล้วถ่ายทอดสิ่งนั้นให้แก่ผู้อื่น ข้อตกลงของลูกคือลูกจะรับฟังบาบาและจะถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้ว เหตุใดลูกจึงรับฟัง เวลานี้ลูกกลายเป็นลูกของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ทั้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูก รวมทั้งความสัมพันธ์กับร่างของลูกด้วย พ่อคือชีวาและลูกคือชาลิแกรม นั่นคือ พ่อและลูก พ่อพูดว่า พ่อไร้ตัวตน ลูกเองก็ไร้ตัวตนเช่นกัน ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของตน เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน บาบาคือนายของบราห์มัน ลูกเองก็เคยเป็นนายของบราห์มันเช่นกัน นั่นเรียกว่าเป็นอาณาเขตสูงสุด (พารามตาม) ดินแดนนิพพาน โลกที่ไร้ตัวตน ทั้งหมดนั้นคือชื่อของมัน โลกที่ไร้ตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน โลกที่มีตัวตน วงจรนี้จะควมหม่นอยู่เบื้องหน้าลูกอย่างต่อเนื่อง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำตามแม่และพ่อในการศึกษานี้ จงอยู่ในความสุขที่ว่า พระเจ้ามาจากดินแดนสูงสุดเพื่อสอนเรา
2. เวลานี้เราต้องกลับไปยังบ้านที่แสนหวานของเรา ดังนั้น จงฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ต่อผลทันทีและผลในทางปฏิบัติและบรรลุการหลุดพ้นในชีวิตที่สูงส่งจากคำสั่งที่สูงส่งในยุคบรรจบพบกัน ผลทันทีและผลในทางปฏิบัติของการกระทำที่สูงส่งที่ลูกทำในยุคบรรจบพบกันบนพื้นฐานของคำสั่งที่สูงส่ง นั่นคือ ความสำเร็จของสิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นเวลานี้ ด้วยเหตุนี้จึงมีการกล่าวว่า “คำสั่งเป็นเช่นไร การหลุดพ้นในชีวิตก็เป็นเช่นนั้น” คนเหล่านั้นคิดว่า การหลุดพ้นในชีวิตจะได้รับหลังจากที่พวกเขาตาย แต่ลูกๆ ได้รับพรจากผลของความสำเร็จในทุกการกระทำในชาติเกิดสุดท้ายของการตายขณะมีชีวิต นั่นคือ ลูกได้รับพรเพื่อได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ลูกไม่ต้องรอนาคต เวลานี้ลูกทำบางสิ่งและลูกก็มีสิทธิ์ที่จะได้รับการบรรลุผลในเวลานี้ สิ่งนี้เรียกว่าความรักที่แท้จริงของผู้สร้างที่มีต่อสิ่งสร้าง

คติพจน์: ผู้ที่ทำตามพ่อทุกอย่างก้าวด้วยความมุ่งมั่นจะกลายเป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อม

*** โอม ชานติ ***